

efter de Rubrikker, der findes i Tjenestemandsløven:

Piper: Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) kvitterede vel i Grunden ved sin Slutningsbemærkning for, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, og gav mig Ret i, at de Bemærkninger, han fremsatte overfor mig, var fejlagtige. Det ærede Medlem vil maaske ogsaa kunne genkalde i Erindringen, at jeg først paa et meget sent Tidspunkt paa Grund af et andet Medlems Sygdom kom ind i det sønderjydske Udvalg, og det vilde dog være lige haardt nok, om der skulde rettes Bebrejdelser mod mig og jeg skulde have et Medansvar for Ordningen dernede. Ihvorvel jeg under Sønderjyderne alt godt, har Ordningen med de 4 Amtmænd og 4 Amts-assessorer altid forekommet mig ganske mærkværdig og bekostelig, og hvis jeg havde haft Sæde i det kommunale Underudvalg indenfor det sønderjydske Udvalg, skulde jeg i høj Grad have ydet det ærede Medlem min Støtte for at naa til en anden og mere hensigtsmæssig Ordning.

Steincke: Det kan kun skyldes min beklagelige Mangel paa Evne til at udtrykke mig klart, naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti af mine sidste Bemærkninger fik det Indtryk, at jeg egentlig var enig med ham. Det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse; jeg brugte nemlig ikke Udtrykket: det ærede Medlem af det og det Navn, men jeg brugte stadig Udtrykket: det konservative Folkepartis Ordfører. Nu indrømmer jeg, at det i Regelen, i de fleste Sager, er det ærede Medlem, men det ærede Medlem er jo dog ikke Ordfører i alle Sager. Jeg har altsaa sigtet til enhver Ordfører for det konservative Folkeparti ved enhver Lejlighed, hvor der var Tale om at oprette Embeder, og ikke til det ærede Medlem alene.

Med Hensyn til det ærede Medlems Stilling i det sønderjydske Udvalg erindrer jeg meget vel, at det ærede Medlem først indtraadte paa et senere Tidspunkt, om dette end ikke giver mig Anledning til at tro — saaledes som det ærede Medlem selv synes at mene — at det vilde have faaet nogen væsentlig Indflydelse paa Embedsmændenes Antal, om det ærede Medlem var indtraadt paa et tidligere Tidspunkt. Men i hvert Fald indtraadte det ærede Medlem ikke senere, end at han specielt kunde have øvet Indflydelse paa Spørgsmaalet om Embedsordningen, da dette var en Sag,

vi ikke en Gang havde faaet forelagt i det sønderjydske Udvalg 14 Dage, førend Udvalget afsluttede sit Arbejde.

Kloppenborg-Skrumsager: Denne Sag griber videre om sig, end jeg i Grunden havde tænkt, idet vi er kommet ind paa at drøfte Embedsbesættelserne i Sønderjylland. Jeg maa bestemt værge mig imod, at vi Sønderjyder har nogen Del i, at vi har faaet et saa rigeligt Antal Embedsmænd. Det har vi ingen Andel i. Det er sket, før vi kom til at medvirke i Lovgivningen; derfor har vi ingen Indflydelse haft derpaa. Den Gang disse Besættelser skete, var vi altsaa ikke kommet med. Vi holdt vore Møder i Vælgerforeningen, og daværende Minister Hanssen deltog i Møderne herovre og kom jævnlig over og aflagde Beretning om, hvorvidt det var muligt at ordne en Sag saadan og saadan. Men der blev ikke gjort nogen Indstilling fra vor Side, som bidrog til, at vi fik de mange Embedsmænd. For os blev det for det meste fremstillet som noget, der var lavet paa den og den Maade, noget, som man antog, vi vilde være glade og fornøjede ved; og som skikkelige Børn lod vi det gaa sin Gang, idet vi følte, at egentlig havde vi endnu ingen Indflydelse derpaa og kunde ikke udøve en saadan.

Piper: Jeg vil blot bemærke til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at paa det Tidspunkt, jeg kom ind i det sønderjydske Udvalg, var i Realiteten saa godt som alle Sager afgjort. Jeg havde kun Sæde i et eneste af de mindre Udvalg, der var nedsat. Det beviser jo allerbedst, at alle Sager den Gang var bearbejdet og saa godt som alle sammen afgjort, inden den afsluttende Debat fandt Sted, som gik meget summarisk for sig.

Brandes: Jeg ønsker kun at gøre en Bemærkning i Anledning af det, der er fremsat om de overordentlig mange Tjenestemænd, der i sin Tid blev ansat i de sønderjydske Landsdele. Der var den Gang ingen Modstand imod denne Ansættelse, og det af den simple Grund, at Forholdene ikke var tilstrækkelig kendt til, at man kunde overveje i Enkeltheder, hvor megen Tjenestemandshjælp der tiltrængtes. Man var af den Mening, at det gjaldt om at faa en hurtig og virksom Ordning, og man var da ikke ængstelig for at ansætte en Tjenestemand mere, naar Formaalet kun var godt. Man maa huske paa baade, hvorledes Stemningen